

Taraflar arasındaki ticari ilişki, davacı şirket tarafından davalı şirkete ham etiketler gönderilmesi ve gönderilen bu etiketlerin davalı tarafından davacı şirketin müşterilerinin talimatlarına uygun olarak işlenmesi ile müşterilere teslimi şeklindedir. Belirlenen bu ticari ilişkide, davacının yüklenici, davalının taşeron ve dava dışı müşterilerin ise, iş sahipleri olduğu kabul edilmelidir. Yine bu ticari ilişkide, davalı taşeron iş bedelinin dava

dış    sahiplerinden alarak kendi    bedelini bu bedelden mahsup edip, bakiyesini davacı Ő   ete göndermektedir. Klasik taşeronluk sözleşmelerinden farklı olarak, taşeron    bedelini yükleniciden değil,    sahiplerinden almakta, eseri de yükleniciye değil    sahiplerine teslim etmektedir. Bu Ő ekliyle gelişen ticari ilişkinin uzun yıllardır devam ettiği ve son olarak sözleşme ile ticari ilişkinin yazılı sözleşme haline getirildiği, ancak bu sözleşmede taraflar

arasındaki iş bedelinin ne şekilde hesaplanacağı konusunda bir düzenlemeye yer verilmediği anlaşılmaktadır

1. Hukuk Dairesi

Esas No:2013/1707 Karar No:2014/995

17. Tarihi:17.2.2014

Mahkemesi :Bakırköy 5. Asliye Ticaret Mahkemesi
Tarihi :11.12.2012 Numarası :2011/533-2012/549 Yukarıda tarih ve numarası yazılı hükmün duruşmalı olarak temyizden tetkiki davacı vekili tarafından istenmiş olmakla duruşma için tayin edilen günde davacı vekili Avukat T..D.. ile davalı vekili U..A.. geldi. Temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşıldıktan ve hazır bulunan taraflar avukatları dinlendikten sonra vaktin darlığından ötürü işin incelenerek karara bağlanması başka güne bırakılmıştı. Bu kere dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Dava, eser sözleşmesinden kaynaklanan alacak istemine ilişkin olup, mahkemece davacı tarafından kesin süre içerisinde ticari defterlerin ibraz edilmemesi ve davalı tarafın ticari defterlerini ibraza zorlanamayacağı, bu şekliyle davacının davasını ispatlayamadığı gerekçesiyle davanın reddine dair verilen karar, davacı vekilince temyiz edilmiştir. Taraflar arasındaki ticari ilişki, davacı şirket tarafından davalı şirkete ham etiketler gönderilmesi ve gönderilen bu etiketlerin davalı tarafından davacı şirketin müşterilerinin talimatlarına uygun olarak işlenmesi ile müşterilere teslimi şeklindedir. Belirlenen bu ticari ilişkide, davacının yüklenici, davalının taşeron ve dava dışı müşterilerin ise, iş sahipleri olduğu kabul edilmelidir. Yine bu ticari ilişkide, davalı taşeron iş bedelinin dava dışı iş sahiplerinden alarak kendi iş bedelini bu bedelden mahsup edip, bakiyesini davacı şirkete göndermektedir. Klasik taşeronluk sözleşmelerinden farklı olarak, taşeron iş bedelini

yükleniciden değil, iş sahiplerinden almakta, eseri de yükleniciye değil iş sahiplerine teslim etmektedir. Bu şekliyle gelişen ticari ilişkinin uzun yıllardır devam ettiği ve son olarak 17.11.2005 tarihli sözleşme ile ticari ilişkinin yazılı sözleşme haline getirildiği, ancak bu sözleşmede taraflar arasındaki iş bedelinin ne şekilde hesaplanacağı konusunda bir düzenlemeye yer verilmediği anlaşılmaktadır. 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 6. maddesi uyarınca taraflardan her biri, hakkını dayandırdığı olguların varlığını ispatla yükümlüdür. Bu nedenle, eldeki davanın çözümünde tarafların ispatla mükellef olduğu hususların ayrıntılı bir şekilde belirlenerek uyuşmazlığın çözülmesi gerekmektedir. Teslim, maddi vakıa niteliğinde olduğundan 6100 Sayılı Hukuk Muhakemesi Kanunu'nun 200. maddesi uyarınca her türlü delille ispatlanabilir. Buna karşılık, ödemeler hukuki işlem niteliğinde olduğundan, kural olarak senetle ispatlanmalıdır. Bu anlamda, uyuşmazlığın özünün sadece ticari defter kayıtlarının incelenmesi ile çözüme kavuşturulamayacağı açıktır. Somut olayda, yüklenici tarafından kendisine ham şekilde gönderilen etiketleri işleyerek iş sahiplerine teslim ettiğini, iş sahiplerinden tahsil edilen iş bedelini kendi alacağının mahsubundan sonra yükleniciye gönderdiğini ispat yükü taşeron aittir. Diğer taraftan ham bir şekilde taşeron a etiket gönderildiğini ispat yükünün öncelikli olarak yükleniciye ait olduğu tereddütsüzdür. Davacı vekilince delil olarak ibraz edilen 113 adet fatura içeriğinden fatura konusu malzemelerin davacı şirket tarafından işlem yapılmak üzere davalı şirkete teslim edildiği anlaşılmaktadır. Kaldı ki, davalı şirket 26.12.2007 tarihli ihtarnamesinde, taraflarına 24.12.2007 tarihine kadar ham etiket tesliminin yapıldığını da kabul etmektedir. Ancak, davalı vekilince, davacı tarafça ibraz edilen bu belgelerin fotokopi olduğu ve kabul edilmediği ifade edildiğinden, bu belgelerin asıllarının davacı tarafından dosyaya ibrazı ve ilgilisinin isticvap edilerek belgelerin açıklattırılması zorunludur. Bu durumda, mahkemece yapılacak iş; davacı tarafça dosyaya ibraz edilen ve ham etiketlerin teslimini ispatladığı ifade edilen belgelerin asıllarının dosyaya ibrazının istenmesi, davalı tarafın 6100 Sayılı Hukuk Muhakemesi Kanunu'nun 169 vd. maddeleri uyarınca isticvabının sağlanması, yukarıda gösterilen ispat kurallarına göre tarafların hak ve yükümlülüklerinin belirlenmesi,

akabinde konusunda uzman tekstil mühendisi, dış ticaret uzmanı ve mali müşavir bilirkişilerden teşekkül ettirilecek bilirkişiler kurulundan rapor alınması; raporda dosyaya sunulan belge içerikleri ve isticvapta oluşacak hukuki duruma göre teslim edilen ve kabul edilebilir malzeme miktarının saptanması, taraflar arasındaki sözleşmede bir bedel belirlenmediğinden dava tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 366. maddesi uyarınca iş yapıp teslim edildiği yıl serbest piyasa rayiçlerine göre iş bedelinin hesaplanması ve sonucuna göre hüküm kurulmasından ibarettir. Açıklanan nedenlerle teslim olgusunun sadece ticari defter ibrazı suretiyle çözümleneceği, bu durumda davacının davasını ispatlayamadığı kabulüne dayalı mahkeme kararı yerinde olmayıp, bozulması gerekmiştir. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulüyle hükmün davacı yüklenici yararına BOZULMASINA, 1.100,00 TL avukatlık vekâlet ücretinin davalıdan alınarak Yargıtay duruşmasında kendisini vekille temsil ettiren davacı şirkete verilmesine, ödediği temyiz peşin harcının istek halinde temyiz eden davacıya geri verilmesine, karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde karar düzeltme isteminde bulunulabileceğine 17.02.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.]]>